

og passende Virkefelt kræver et ulige stort Beløb, alt eftersom etsaadant Husmandsbrug skal etableres paa magre eller bedre Jorder. Det forekommer mig under disse Omstændigheder ganske naturligt, at der ogsaa er Adgang til at stille ulige store Beløb til de paagældende Laansøgeres Raadighed. Jeg skal i saa Henseende minde om, at Erfaringerne fra den nugældende Lov have vist, at man paa Fyn har maattet gaa 40 pCt. højere op med Købesummen for at tilvejebringe et Virkefelt af samme Dimensioner som det Virkefelt, man i de magre Egne kunde tilvejebringe. Men skulle vi nu 40 pCt. op over de 6,500 Kr., som Mindretallet under Nr. 6 har foreslaaet normeret som Laanegrænse, saa ville de Herrer se, at vi maa forøge de 6,500 Kr. med 2,600 Kr., og vi vilde altsaa komme op til en Maksimumsgrænse af 9,100 Kr., medens Maksimumsgrænsen nu er sat til 8,000 Kr. Jeg tror, at selv om vi udvide Forskellen mellem Normalbeløbet og Maksimumsbeløbet saaledes, som det vil blive Tilfældet, hvis eller jeg tør vel sige naar Mindretallets Forslag under Nr. 6 vedtages, vil der dog være skiftet Sol og Vind ligelig mellem den Betragtning, for hvilken det ærede Medlem nærmest gjorde sig til Talsmand, at Beløbet skal være saa ligeligt som muligt, og den Betragtning, som jeg gør mig til Talsmand for, at Beløbet i nogen Maade skal være afpasset efter, hvad det koster at tilvejebringe et nogenlunde lige stort Husmandsbrug eller Virkefelt henholdsvis i de magre og i de bedre Egne. Jeg tillader mig altsaa vedblivende at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det under Nr. 6 stillede Mindretalsforslag.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Ændringsforslagene Nr. 1 og 11 gaa ud paa nærmere at præcisere den til Statslaan berettigede Kvindes Stilling efter den nye Lov. Disse Ændringsforslag ere i fuld Overensstemmelse med de Forudsætninger, ud fra hvilke Hovedbestemmelserne i Loven ere affattede, Forudsætninger, som var til Stede saavel fra Folketingets som fra min Side. Forholdet kan i al Almindelighed udtrykkes saaledes, at den ugifte Kvinde, der i øvrigt opfylder Bestemmelserne i §§ 2 og 3, er i enhver Henseende sidestillet med Statshusmandens Enke. Dette præciseres altsaa nøjere ved de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, og det er mig selvfølgelig en Tilfredsstillelse at kunne tage imod det. Ændringsforslagene under Nr. 3, 4 og 9

ere af formel og redaktionel Natur; jeg accepterer dem uden nærmere Motivering.

Ændringsforslagene under Nr. 2 og 5 kunde efter deres Indhold være forbeholdte den Instruks, som Landbrugsministeren udfærdiger til Amtskommissionerne, men jeg erkender, at naar vi alligevel skulle sende Lovforslaget her fra det høje Landsting ned til det høje Folketing, saa kan det være naturligt ogsaa at tage det med ind som direkte Lovbestemmelse.

Ændringsforslag Nr. 6, og det sig hertil sluttende Ændringsforslag Nr. 10, er imidlertid af væsentligere Betydning. Det gaar jo, som allerede omtalt af de forskellige ærede Herrer, der have haft Ordet, ud paa at nedbringe Normalgrænserne fra 7,000 Kr. til 6,500 Kr. Jeg vil derom sige, at det er et Forhold, der har været meget drøftet i Folketinget og navnlig i Folketingets Udvalg. Det har voldt en Del Besvær at naa saa vidt frem til Enighed, som Tilfældet er, og som det har givet sig Udtryk i Forslaget, saaledes som det blev oversendt fra Folketinget her til Landstinget. Det er derfor højt ugerne, at jeg gaar med til at modtage dette Ændringsforslag, der her er stillet af Mindretallet, og som den ærede Ordfører har været Specialordfører for. Men jeg erkender, at den Velvillie og Imødekommen, der er vist ikke blot fra det paagældende Mindretals Side, men fra det hele Udvalgs Side i denne Sag, medfører et naturligt Krav fra de Herrer Side til mig om at være medvirkende i Henseende til at føje Dem med en Indrømmelse, altsaa i dette Tilfælde at søge at formaa Folketinget til at gaa ind paa denne Ændring, som de Herrer her sætte saa megen Pris paa at faa indført. Jeg vil dog sige, at Begrundelsen, som den ærede Ordfører fremsatte, er jeg ikke enig i, men det er i og for sig ogsaa ganske underordnet; naar jeg gaar med til selve Bestemmelsen, gør det mindre med Begrundelsen. Men jeg vil dog sige, at der ikke følger en øget Risiko med de større Jordbrug, for saa vidt disse større Jordbrug fremstaa i de mindre gode Egne paa Grund af, at man der kan faa større Jordareal til de samme Penge, Risikoen ved disse større Jordbrug stiger ikke med Arealets Størrelse; jeg er nærmere tilbøjelig til at sige: Tværtimod, og i og for sig vil jeg mene, at Spændvidden 1,000 Kr. fra 7,000 til 8,000 Kr. er stor nok. Der er i de 1,000 Kr. taget tilstrækkeligt Hensyn til Forskellen i Jordpriserne i Landets forskellige Egne. Naar vi regne med 6—7